

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 10Csp/8/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817205930
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kopina
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8817205930.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Martinom Kopinom v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, p r o t i žalovanému: D. E., V. XX. XX. XXXX, V. X. XXX, o zaplataenie 1.114,48 € s prísl. t a k t o

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á žalobcovi zaplatiť sumu 420,- € do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti, v ktorej bol rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. XXCsp/X/XXXX-XXX zo dňa 27.2.2019 zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 3Co/110/2019-277 zo dňa 22.10.2019, a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovaná n e m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplataenia 1.114,48 eur spolu s úrokom vo výške 28 % ročne zo sumy 1114,48 eur od 26. 05. 2017 do zaplataenia, a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 19. 11. 2013 v súlade s § 269 ods.2, § 708 a nasl., § 716 a nasl. Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“) a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky (ďalej len „VOP“) Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet č. T., tak ako preukazujú priložené výpisy z účtov. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy sa táto spravuje aj znením obchodných podmienok banky pre jednotlivé produkty a VOP, pričom žalovaný sa s ich znením pred podpisom zmluvy riadne oboznámil, čo potvrdil svojím podpisom. Podľa príslušných ustanovení Zmluvy je banka oprávnená za poskytovanie produktov a služieb účtovať na ťarchu vedeného účtu poplatky podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov. V zmysle bodu 3.8 VOP, klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzovníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Vzhľadom na porušenie uvedenej zmluvnej povinnosti žalovaným tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a tento dlh nevyrovnal, žalobca zatvoril účet žalovaného č. T., o čom žalovaného informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 25. 05. 2017 internú účtovnú transakciu (prevod), kedy debetný zostatok na účte klienta previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet č. T. - táto transakcia má spravidla popis „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatv. účtu“ alebo „Prevedenie dlhu klienta“, pričom ide o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. V zmysle 3.12 VOP: „Pri zúčtovaní úrokov, poplatkov, operácií prostredníctvom platobných kariet, opravnom zúčtovaní, uplatnení zrážkovej dane, v prípadoch dohodnutých medzi bankou a klientom ako aj v iných prípadoch môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu.“

Nepovolené prečerpanie je automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom banka umožňuje majiteľovi účtu nakladať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na bežnom účte. Ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ V súlade s citovaným znením VOP v spojení s Výveskou úrokových sadzieb je istina pohľadávky 482,59 eur (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % p.a. (úroková sadzba platná od 1.7.2012) a to až do vyplatenia celej pohľadávky.

2. Žalovaná uviedla, že súhlasí so žalobou vo výške 420 eur a zároveň požiadala o splátky.

3. O tomto nároku súd rozhodol rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp.zn. XXCsp/X/XXXX-XXX zo dňa 27.2.2019, ktorým žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 420,- € v splátkach po 35,- € mesačne. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

4. Na odvolanie Krajský súd v Prešove uznesením sp.zn. 3Co/110/2019-277 zo dňa 22.10.2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti o povolení splácať dlžnú sumu v splátkach a vo výroku II., III. a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K odvolacím námietkam žalobcu nadriadený súd v zrušujúcom uznesení konštatoval, že bola uzavretá ako Zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, tak aj 2 Zmluvy o povolenom prečerpaní na účte, a to dňa 7.3.2014 (čl. 92 súdneho spisu) a 29.5.2014 (čl. 94 súdneho spisu). Nadriadený súd tak potvrdil odvolaciu námietku žalobcu, že Zmluvy o povolenom prečerpaní na účte v bode I. zmlúv obsahujú variabilnú úrokovú sadzbu vo výške 19,9% ročne. Právny záver prvoinštančného súdu v rozsudku, že zmluva neobsahovala úrokovú sadzbu v zmysle §9 ods. 2 písmeno i) Zákona o spotrebiteľských úveroch tak nebol správny. K odvolacej námietke žalobcu voči povoleniu splátok žalovanej nadriadený súd uviedol, že súd prvej inštancie pri tomto povolení splátok nemal preverené jej majetkové a sociálne pomery.

6. V ďalšom konaní po vrátení veci nadriadený súd uložil povinnosť súdu prvej inštancie vykonať dokazovanie listinnými dôkazmi a preskúmať uzatvorené zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Následne tieto zmluvy ex offo podrobiť súdnej kontrole povinných náležitostí predmetného druhu spotrebiteľskej zmluvy s tým, že bude mať na zreteli, okrem iného, aj ustanovenie §10 ods. 1, 2, 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie zistí, či Zmluva o bežnom účte a Zmluvy o povolenom prečerpaní obsahujú všetky náležitosti podľa ust. §10 Zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZSÚ“), aj s poukazom na Všeobecné obchodné podmienky. Súd prvej inštancie posúdi výšku úroku v dôsledku nepovoleného prečerpania vo výške 28% ročne s prihliadnutím na ust. §714 a 502 Obch. zákonníka. Bude zohľadňovať debetné úroky obvyklé na bankovom trhu v čase uzavretia zmluvy. Je potrebné náležite posúdiť žiadosť žalovanej o poskytnutie možnosti splniť dlh v splátkach.

7. Podľa §391 ods. 2 CSP, Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

8. V súlade s právne záväzným záverom nadriadeného súdu súd vec opätovne prejednal a preskúmal opätovne zmluvné dokumenty vzťahujúce sa na vec, a to najmä zmluvu o povolenom prečerpaní na účte zo 7.3.2014 - čl. 92 a zmluvu o povolenom prečerpaní na účte z 29.5.2014 - čl. 94 a konštatuje, že úroková sadzba v týchto zmluvách uvedená bola, a to vo výške 19,9% ročne z povoleného prečerpania.

9. Podľa §232 ods. 3 CSP, Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

10. Súd preveril majetkové pomery žalovanej, a to výpismi zo sociálnej poisťovne, z ktorého vyplýva, že žalovaná je zamestnaná v spoločnosti Linora a v mesiaci 6/2020 mala vymeriavací základ 649,94 €; pri lustráciách v bankách vyplýva, že ku 19.8.2020 mala vo VÚB, a.s. zriadený sporiaci účet so zostatkom 4.820,33 €, z čoho vyplýva, že jej majetkové pomery jej povoľujú uhradiť záväzok priznaný žalobcovi súdom do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Preto súd po preverení tejto skutočnosti vo

výroku I. zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi celú priznanú sumu 420,- € v riadnej lehote na plnenie podľa §232 ods. 3 CSP, t.j. do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

11. Odvolaním síce výrok I. pôvodného rozsudku súdu prvej inštancie, s výnimkou povolenia splátok napadnutý nebol a nadobudol právoplatnosť (viď ods. 9 uznesenia Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 3Co/110/2019). Avšak pre zrozumiteľnosť rozsudku predovšetkým vo vzťahu k žalovanej, súd opätovne vo výroku I. tohto rozsudku uviedol celú sumu, ktorú má žalovaná žalobcovi zaplatiť s tým, že už jej nepriznal splátky, ako v pôvodnom rozsudku, ale je povinná zaplatiť celý priznaný nárok žalobcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

12. V zmysle právnych záverov nadriadeného súdu súd preveril súladnosť uzavretých zmluvných dokumentov s na ne sa vzťahujúcimi právnymi normami, najmä §10 ZsÚ a pokiaľ ide o úrok z nepovoleného prečerpania, s §714 a §502 Obch. zákonníka a súvisiacimi ustanoveniami Obč. zákonníka týkajúcimi sa spotrebiteľa (ods. 14 zrušujúceho uznesenia krajského súdu).

13. Podľa §10 ods. 1 ZsÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), g) a u),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

14. Podľa odst. 2 cit. ust., Počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je veriteľ povinný pravidelne informovať spotrebiteľa prostredníctvom výpisu z účtu alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o

- a) období, ktorého sa výpis z účtu týka,
- b) výške čerpaných prostriedkov a dátumy ich čerpania,
- c) zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume,
- d) novom zostatku,
- e) dátume a výške splátok spotrebiteľa,
- f) uplatnenej úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- g) všetkých uplatnených poplatkoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom zaplatených v danom období,
- h) minimálnej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

15. Podľa ods. 3 cit.ust., Veriteľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi aj písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, zvýšenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo iných splatných poplatkov, a to najmenej 15 dní pred nadobudnutím účinnosti tejto zmeny, ak tento zákon v § 12 ods. 2 neustanovuje inak.

16. Podľa §9 ods. 2 písmeno g) cit. zák., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať o.i. tieto náležitosti: úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

17. Podľa § 11 ods. 1, písm. c) ZsÚ Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c)

18. Podľa §714 Zák.č. 513/10991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObchZ“), Zo zostatku účtu platí banka úrok. Úroky sú splatné, ak nie je v zmluve určené niečo iné, koncom každého kalendárneho štvrťroka a pripisujú sa v prospech bežného účtu. Ak nie je výška úroku dojednaná v zmluve, je banka povinná platiť úroky ustanovené zákonom alebo na základe zákona, inak úroky obvyklé pre účty vedené za podobných podmienok

19. Podľa §502 ObchZ, Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

20. Podľa §39 Obč. zákonníka, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa §53 ods. 6 Obč. zák., Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

22. Vykonávacím predpisom stanovujúcim najvyššiu prípustnú výšku odplaty je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenie Obč. zákonníka (ďalej len „vykonávacie nar. k OZ“).

23. Podľa §1 ods. 1 tohto vykonávacieho nar. k OZ, Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

24. Podľa §1 ods. 2 tohto vykonávacieho nar. k OZ, Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

25. Podľa §1 ods. 3 tohto vykonávacieho nar. k OZ, Odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

- a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že
1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,
2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelení sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelení sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,
3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelení sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

26. Podľa §1 ods. 4 tohto vykonávacieho nar. k OZ, Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

27. Podľa §1a tohto vykonávacieho nar. k OZ, Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

28. K súladnosti uzavretých zmluvných dokumentov so žalovanou s príslušnými ustanoveniami ZsÚ ako aj k súladnosti dohodnutého úroku z prekročenia s § 53 ods. 6 OZ v spojení s vykonávacím nar. k OZ sa žalobca podrobne vyjadril vo svojom vyjadrení zo dňa 26.8.2020 (čl. 286-291 súdneho spisu).

29. Súd ale konštatuje, že zmluvy o povolenom prečerpaní, spolu so všeobecnými obchodnými podmienkami neobsahujú požiadavku predpokladanú §9 ods. 2 písmeno g) Zákona o spotrebiteľských úveroch, kde zmluva musí obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravuje uplatňovaný Index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorej je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie všetkých uplatniteľných úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru. Žalobca poukazuje na bod 1. Zmluvy o povolenom prekročení (variabilná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 19,9% ročne) a bod 8.8 Všeobecných obchodných podmienok - úročenie. Tento bod, ako ani žiaden iný bod Všeobecných obchodných podmienok ale neobsahuje časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru v súlade s §9 ods. 2 písmeno g) citovaného ustanovenia Zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. Bod 8.8 VOP obsahuje ustanovenie, že úroková sadzba sa určuje ako variabilná, je naviazaná na referenčnú úrokovú sadzbu „úroková sadzba Povolené prečerpanie na účte“ zvlášť pre klientov v segmente obyvateľa, zvlášť pre klientov v segmente komerčné subjekty. Ďalej, že pravidlá banky pre riadenie úrokových sadzieb pripúšťajú zmenu výšky referenčnej úrokovej sadzby, a to najmä v závislosti od (i) zmeny podmienok na finančných a devízových trhoch, (ii) zmeny kvality makroekonomických ukazovateľov, (iii) zmeny strategického prístupu banky k podpore produktov. Referenčná úroková sadzba je predmetom Zverejnenia. Nová výška referenčnej úrokovej sadzby nadobúda platnosť dňom uvedeným v Zverejnení. Vyhlásená výška príslušnej referenčnej úrokovej sadzby je platná až do dňa predchádzajúceho prvému dňu platnosti novej výšky tejto sadzby, vrátane. Úroky sa platia za obdobie kalendárneho mesiaca, vždy v posledný kalendárny deň mesiaca, prostredníctvom inkasa splatnej čiastky úrokov z bežného účtu klienta.

31. Z toho vyplýva, že toto ustanovenie neobsahuje žiadne časové obdobia (či určené konkrétnymi dátumami, označením časových období - napr. mesačne, kvartálne a pod), v ktorých má banka právo meniť výšku úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, resp. dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru v zmysle §9 ods. 2 písmeno g) zákona. Naopak, cit. ustanovenie VOP dáva právo banke prakticky kedykoľvek jednostranne zvýšiť úrokovú sadzbu. Takéto právo banky jednoznačne výrazne nerovnovážne zvýhodňuje banku na úkor spotrebiteľa a predstavuje neprijateľnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ. Už z tohto dôvodu je možné úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1, písm. c) ZsÚ a je to dôvod pre zamietnutie žaloby v tejto časti uplatneného nároku.

32. I keď v spotrebiteľskej veci je potrebné trvať na striktnom a tvrdom dodržiavaní právnych predpisov zo strany dodávateľa finančnej služby, súd zisťuje aj ďalšie dôvody, pre ktoré žalobu zamietla:

33. K výške dohodnutej variabilnej úrokovej sadzby 19,9% je možné konštatovať, že táto je v rozpore s dobrými mravmi, a teda z dôvodu §39 Obč. zákonníka neplatná. Súd poukazuje na to, že žalobkyňa vo svojom vyjadrení po vrátení veci z KS PO síce pripojila úrokové miery úverov - nové obchody bánk, ale zamerala pozornosť súdu na mesiac 7/2015, resp. mesiac 05/2017. Prvá dohoda o povolenom prečerpaní, ktorá obsahovala variabilnú úrokovú sadzbu vo výške 19,9% ale bola uzavretá so žalovanou v marci 2014. Podľa súdu známych údajov pre marec 2014 (www.nbs.sk) pre prečerpanie bežného účtu u úverov pre domácnosti je úroková sadzba 13,63% ročne. Dohodnutá úroková sadzba 19,9% je tak takmer o viac ako 7% vyššia ako priemerná úroková sadzba bánk poskytovaná v danom čase za porovnateľné úvery, preto je možné konštatovať, že je v rozpore s dobrými mravmi (porovnaj napr. rozsudok NS SR z 26.4.2012, sp.zn. 5Cdo/26/2011).

34. K výške úrokovej sadzby z prekročenia 28% ročne, ktorú si uplatnil žalobca, súd uvádza:

35. Vo svojom vyjadrení k tejto otázke zo dňa 26.8.2020 žalobca zameriava pozornosť súdu na §53 ods. 6 Obč. zákonníka, ktorý hovorí o maximálnej výške odplaty dodávateľa v spotrebiteľskom vzťahu, v spojení s §1 ods. 1 Nariadenia SR 87/1995 a §1 ods. 4 tejto vyhlášky. Súd sa stotožňuje s tvrdením žalobcu, že priemerná výška RPMN v rozhodnom období, teda mesiacoch 7/2015 a nasl., kedy k prekročeniu došlo, na ktoré upriamuje žalobca pozornosť súdu, bolo vo výške 11,9%. Ale už tu možno konštatovať, že v zmysle citovaných ustanovení §53 ods. 6 Obč. zákonníka, v spojení s §1a ods. 1, 4 vykonávacieho nar. k OZ je 28%-tná výška úroku z prekročenia o 4,2% vyššia, ako 2-násobok priemerného RPMN v danom období mesiaca 07/2015. Keby ale aj súd pripustil, že tento percentuálny rozdiel ešte nemusí predstavovať rozpor s dobrými mravmi, súd poukazuje na to, že žalobkyňa vo svojom vyjadrení zrejme zámerne opomenula citovať aj §1 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995, kde je definovaná odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo vzťahu k §53 ods. 6 Obč. zákonníka a tvoria ju ako úrok, tak poplatky, akékoľvek iné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy. Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, odplata podľa ods. 1 sa vyjadruje v percentách zo zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa ods. 3 za rok.

36. Odsek 3 cit. ust. obsahuje široký diapazón plnení, ktoré sa započítavajú do celkovej odplaty, nepochybne zahŕňajúcej aj dohodnutý úrok a dohodnuté poplatky. Z toho vyplýva, že na to, aby bolo možné dohodnutú výšku úroku z prekročenia 28% ročne považovať za súladnú so zákonom, a teda v zmysle vyjadrenia žalobcu neprevyšujúcu 2-násobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (ktorú napokon i tak prekročuje o 4,2% bodu), žalobkyňa opomenula do tohto výpočtu zahrnúť aj riadny zmluvný úrok (19,9% p.a.), ktorý eo ipso považuje súd za rozporný s dobrými mravmi, ako aj ďalšie náklady do vstupného údaja pre výpočet 2-násobku RPMN pre odplatu definovanú §53 ods. 6 OZ. Pri spočítaní všetkých týchto vstupných údajov je možné konštatovať, že úrok z prekročenia 28% ročne je neprimeraný a je v rozpore s dobrými mravmi a dohoda o ňom je preto podľa §39 OZ neplatná.

37. Súd ďalej nepriznal rôzne poplatky, ktoré ako vyplýva z výpisov z účtu žalobca nárokoval voči žalovanej. Za účtovaný poplatok by mal žalobca spotrebiteľovi poskytnúť nejakú reálnu službu (porovnaj napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/109/2011). U poplatkov, pri ktorých by bolo možné konštatovať, že služba zo strany dodávateľa finančnej služby poskytnutá bola, tak poplatok musí byť ekvivalentný miere námahy a vynaloženým nákladom zo strany dodávateľa finančnej služby za spoplatnenú službu. Ak to tak nie je, ide len o umelé navýšenie odplaty dodávateľa popri jeho ostatných nárokoch, ktoré mu zo zmluvného vzťahu plynú, predovšetkým dohodnutom úroku. Súd tak nepriznal rôzne poplatky, ktoré si žalobca účtoval - za vedenie účtu, poplatok za úhradu trvalého príkazu, atď. nakoľko ich vyžadovanie bankou nespĺňa uvedené kritériá.

38. Na základe vyššie uvedeného tak súd žalobu žalobcu v rozsahu, v ktorom bol rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. XXCsp/X/XXXX zo dňa 27.2.2019 nadriadeným súdom zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie, zamietol.

39. V zmysle § 255 ods. 1, ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

41. Podľa §396 ods. 3 CSP, Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

42. Je možné konštatovať, že žalovaná bola v konaní v prevažnej miere úspešná, preto by mala nárok na náhradu trov konania podľa miery svojho úspechu. (§255 ods. 2 CSP), a to vrátane trov odvolacieho konania (§396 ods. 3 CSP), keďže aj po zrušení pôvodného prvoinštančného rozsudku nadriadeným

súdom a vrátení na ďalšie konanie bola v rovnakej miere úspešná. Nakoľko jej ale žiadne trovy nevznikli, súd jej ich vo výroku III. rozsudku nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.